

Kázanie brata Franka nedeľa, 1. júna 2014

„A ona prídúc klaňala sa mu a vavela: Pane, pomôž mi! A On odpovedal a riekol: Nepatrí sa vziať chlieb deťom a hodiť ho šteňatám. A ona povedala: Tak je, Pane, lebo aj šteňatá jedia z odrobiniek, ktoré padajú zo stola ich pánov. Vtedy odpovedal Ježiš a riekol jej: Ó, žena, veľká je tvoja viera! Nech sa ti stane, ako chceš. A jej dcéra bola uzdravená od tej hodiny.“ (ev. Matúša 15:25–28)

Stane sa to podľa našej pevnej viery!

Stane sa to podľa našej pevnej viery!

Hory musia uhnúť, keď tiahnu Božie deti.

Vpred vo viere so Spasiteľom!

Môžete sa posadiť. To je naše pevné rozhodnutie: vpred so Spasiteľom. On nás zavolať a my Mu smieme veriť a nasledovať Ho.

Tak ako je to napísané o spasených z 12 kmeňov: „*To sú tí, ktorí nasledujú Baránka, kamkoľvek ide...*“ (Zjavenie 14:4) Tak je to s nami. My kráčame celú cestu s Pánom vo viere a v poslušnosti.

Manželský pár z Holandska bol požehnaný v trojičnej forme a mali pranie byť požehnaní v mene Ježiša Krista a to sme vo viere učinili.

Je to jednoducho nádherné, ak sa ľudia nechajú opraviť a prinesú veci tam, kam patria a jednoducho preukážu plný rešpekt voči Bohu a Jeho Slovu, pretože ešte stojí napísané: „*A všetko, čokoľvek robíte slovom alebo skutkom, všetko robte v mene Pána Ježiša...*“ (Kolosenským 3:17) Ani jeden jediný raz nie je v Biblii použitá trojičná forma. Nepoužívali ju apoštoli ani proroci. Ani učenie trojice v Biblii taktiež neexistuje. Ani raz nestojí napísané „trojjediný Boh“. Ani raz nie je napísané že je Otec osoba, ani že je Syn druhá a Svätý Duch tretia osoba. Ani jeden jedinýkrát. Ani v Starom alebo Novom zákone. **Boh je jeden a okrem Neho nie je žiadneho iného.** Ako sme už často zdôraznili: On sa zjavuje. Obzvlášť zo slova Elohim, ktoré je napísané v 1. Mojžišovej 1, vyložili množné číslo. A z tohto množného čísla teológovia vyložili trojicu. Ale Boh – ten jediný – je predsa všetko vo všetkom. Nemusíme z toho vykladať žiadne množné číslo – On je predsa Stvoriteľ, Kráľ, Sudca, Záchranca – On je všetko vo všetkom.

Ó, akí vďační by sme mali byť za Božie zjavenie v Ježišovi Kristovi. Videli sme, že On je Boh zjavený v tele z mäsa. Jednoducho nádherné, že nám Pán aj v tomto ohľade neobyčajne pomohol. A dovoľte mi to

povedať pri príležitosti nového posvätenia (manželského páru) priamo: **Je jednoducho nutné zanechať všetko, čo sa učí a koná v organizovaných cirkvách, aby sme boli úplne novým cestom**, ako písal Pavol (1. Korinťanom 5:7). Aby už nebolo vôbec žiadneho zmiešania, ale aby sme všetko zanechali a skutočne učinili nový začiatok s Bohom, aby sme získali aj koniec, aby sme mohli byť u Pána. Ešte platí výrok nášho Pána: „*Kto verí vo Mňa, ako hovorí Písmo...*“ (ev. Jána 7:38) **Všetko ostatné je neplatné!** „*Kto verí vo Mňa, ako hovorí Písmo...*“ To musí byť jednoducho zdôrazňované. Všetko, čo Písmo nehovorí, nie je podľa Písma a všetko, čo nie je dosvedčené v Biblii, nie je biblické. Preto späť k Bohu, späť k Jeho Slovu, späť na počiatok.

Pozdravy...

Chceli by sme dnes mimoriadnym spôsobom pozdraviť bratov, ktorí nás navštívili: brat Bulumba z Gomy, povstaň. Áno. Vítame vás, Boh buď s vami všetkými. Brat Zagbune, tiež z Gomy. Boh ťa požehnaj a buď s tebou. Posielame všetkým mimoriadne pozdravy. Vy viete, Goma je mesačná krajina, a nikdy nezabudnem na to, ako som tam mal vtedy na konci jedného zhromaždenia malú nehodu. Ale Boh všetko obrátil na dobré.

Máme v našom strede aj brata Georges, ktorého poznáme už mnoho rokov. Boh ti požehnaj v našom strede a buď s tebou mimoriadnym spôsobom. Potom máme v našom strede brata Josepha Lilonga, Boh ti požehnaj mimoriadnym spôsobom. Ďalej tu máme brata Naziere. Kde je on? Boh ti požehnaj!

Sme jednoducho zo srdca vďační za všetkých bratov, ktorí slúžia Slovom, a hovorím vám, **nejedná sa len o poučenie, jedná sa o to, aby všetci bratia našli vo všetkých mestách a zboroch svoje miesto a správne Slovo delili, ako to Boh nariadil a zjavil. Nejedná sa len o to, aby bolo Slovo odtiaľto zvestované, ale má vykonať to, k čomu bolo v tomto čase poslané – v slúžiacich bratoch, má vykonať k čomu bolo poslané v zboroch, má vykonať k čomu bolo poslané v domácich zhromaždeniach.**

Máme tu dnes aj nášho brata Jean-Claude. Pripomenul mi, keď bol pred 34 rokmi mojím šoférom v Kongu, a povedal: „Pamätáš si na to? Vtedy som bol ešte veľmi mladý muž a bol som tvoj šofér.“ Áno, jednoducho nádherné, že sú bratia, ktorí sú pri tom od počiatku. Ak na to myslím, tak mi to pripomína to, čo sa má stať v júni. Ak Boh

dá, bude jedno zhromaždenie v Bruseli, jedno v Paríži, jedno v Prahe a potom tri v Turecku. Aj keď telo už viac nevládze tak, ako by chcelo, tak stojíme Pánu k dispozícii, až kým nebudú poslední vyvolaní a nebudú počuť Slovo hodiny.

V tejto súvislosti myslím prirodzene aj na vtedajšie Československo. Vtedy náš brat Siegfried počul Slovo skrze vysielanie rádia Luxemburg, ktoré dosahovalo celú Európu. Dnes máme v našom strede aj nášho milovaného brata z mesta Cugir v Rumunsku, ktorý žije už dlhý čas v Nemecku – Boh ťa mimoriadnym spôsobom požehnaj – náš brat Mathias. Povstaň! Boh ťa použil k tomu, že bol v Rumunsku učinенý začiatok. Boh ti požehnaj mimoriadnym spôsobom. Sme stále znova vďační, keď myslíme na cesty Pána, ak myslíme na spojenia, ktoré On daroval. Povedal som to na začiatku: kde som koho poznal? Nikde v žiadnej krajine som žiadneho človeka nepoznal. Pán napriek tomu vo všetkých krajinách a jazykoch otvoril dvere, aby Jeho Slovo dosiahlo končiny zeme.

Už včera sme hovorili o tom, ako bolo bratovi Branhamovi ukázané auto, ktoré ide samostatne a nepotrebuje viac volant a má tvar vajca. A oni skutočne píšú, že toto auto má tvar vajca tak, ako to brat Branham vtedy videl. Ľudia sa môžu posadiť, o nič sa nemusia starať, jednoducho sa posadia a idú. Áno, pred 81 rokmi to brat Branham videl a my môžeme dnes povedať: dnes sa to naplňa pred našimi očami.

Ďalej tu máme p. Netanjahua, ktorého si veľmi vážime, ale ak čítame, čo povedal o tom, čo majú spoločné kresťanstvo so židovstvom, čo kresťanstvo so židovstvom už 2 000 rokov spája – na to vôbec nechceme bližšie zachádzať, ale vidíme, čo všetko je konané a hovorené, aby bol mierový proces úspešný. Budú činené mnohé kompromisy – jeden kompromis za druhým, aby sa naplnilo Písmo a na záver mohlo byť povedané: „*Teraz je pokoj a bezpečnosť...*“

Aj to sme už včera zdôraznili, bratia a sestry, že môžeme stále znovu hovoriť: „*Dnes sa naplnilo toto miesto Písma...*“, toto prorockto, dnes je to pred našimi očami naplnené. To, čo Boh pred tisíckami rokov v Starom i Novom zákone predpovedal.

Už len jedna poznámka: 29. 5. uzatvorili európsko-ázijskú zmluvu s Ruskom a Čínou. A medzi týchto bol zahrnutý len Irán. A kto číta proroka Ezechiela – kráľ severu – kto číta v Zjavení 16 – keď bude šiesta nádoba hnevu vyliata, tak bude cesta pre kráľov severu voľná,

aby mohli tiahnuť proti Jeruzalemu. Všetko prebieha, a to v politickom i hospodárskom úseku.

Dnes je v Kodani zasadanie jedného z najmocnejších spoločenstiev – prirodzene tajne, nikto nie je k tomu pripustený, žiadny novinár, nikto tam nesmie byť – a tam sa rozhodne, ako to pôjde ďalej v politike aj hospodárstve. Včera a dnes sa táto konferencia koná v Kodani. Tam sa rozhodne, ako všetko pôjde ďalej.

Povedzme to však ešte raz: keď to tak všetko prebieha, tak vieme, že koniec je blízko a že Pán Svoju Cirkev – áno, Ženích Svoju Nevestu – volá von. Nech ešte príde, čo chce, my vieme: hlavná vec nespočíva v tom, že to jedno alebo druhé vidíme, či už s Izraelom, národmi alebo kráľom severu, či už s kráľmi východu, to je úplne jedno – to najdôležitejšie je zavolať von a príprava Cirkvi-Nevesty na slávny deň Ježiša Krista nášho Pána.

Niekoľko miest Písma bolo pre mňa veľkých, to prvé zo Žalmu 102, verš 14, kde stojí: *„Ty povstaneš a zľutuješ sa nad Sionom, lebo je čas urobiť mu milosrdenstvo, lebo už prišiel určený čas.“* Tak je to tu napísané. *„...je čas konať milosť nad Sionom, lebo hodina je tu.“* (nem. preklad) Tak je to tu napísané, a hovorím vám: biblické proroctvo je i v žalmoch – či to bol Dávid alebo iní – oni stále znovu Pánu spievali žalmy – a tak stále znova prichádzali biblické proroctvá.

Preto sme vďační za to, že máme Starý a Nový zákon, že smieme poznať čas a hodinu. Nepovedal vtedy náš Pán: *„Ó, keby si aj ty bolo poznalo, a to aspoň v tento tvoj deň, čo je k tvojmu pokoji!“* A to isté prenášame na dnešnú situáciu – kto nájde pred Bohom milosť, ten pozná čas a hodinu a pochopí pred tvárou Božou, že nemárnime čas, ale vykupujeme ho, pretože toto je ten najvzácnejší čas, ktorý na zemi bol – práve teraz. Preto je Božie Slovo zvestované čo najdôraznejšie a preto je prinášaná zvesť hodiny.

Rovnako je v Amosovi 3 napísané: *„Lebo Pán Hospodin nečiní ničoho, krome keď zjavil Svoju tajnú radu Svojim služobníkom prorokom.“* Takže nie každému, ale obzvlášť teraz, v tomto prorockom časovom úseku nás nezaujímajú vlastné výklady nejakého evanjelistu. Zaujímá nás prorocká služba, aby sme prorocké Slovo skutočne poznali. Tu je to napísané – v Amosovi 3:6–7: *„Či sa zatrúbi na trúbu v meste, a ľud sa nezbehne v strachu? Či sa deje voľačo zlé v meste, a Pán neučinil?“* Boh veci dopúšťa. A potom: *„Lebo Pán Hospodin nečiní ničoho, krome keď zjavil Svoju tajnú radu Svojim*

služobníkom prorokom.“ Ani v našom čase Boh nemohol nič činiť, ledaže by to, čo rozhodol vo Svojej rade, skrze prorockú službu zjavil a postavil na sviatnik.

To nech je povedané všetkým bratom, ktorí stoja mimo zvesti a myslia si, že prorokovi, ktorého Boh poslal, nedávame správne miesto. Trúfam si povedať, že Boh nám daroval milosť, dať v prvom rade Bohu Pánu prvé miesto a Bohu Pánu jedinému vzdávať česť! Pretože tu je napísané: *„Boh Pán nečiní ničoho...“* Tu nestojí: „Prorok nečiní ničoho...“, ale *„Boh Pán...“*, ktorý zasľúbenie dal. Preto zvestujeme Slovo Božie a vzdávame česť len Bohu – nie nádobe, ale tomu Bohu, ktorý nádobu naplnil a použil – Jemu náleží česť.

Takže: *„Boh Pán nečiní ničoho, ledaže by zjavil Svoju tajnú radu...“* Aj v našom čase – a On to z milosti učinil.

V prorokovi Micheášovi máme ďalšie nádherné Slovo. Micheáš 2:12: *„Istotne ťa zoberiem, Jakobe, celého; istotne zhromaždím ostatok Izraela; zožením ho dovedna ako ovce do košiara, ako stádo naprostred jej pastviska...“* Zhromaždím! Zožením dovedna ja, Pán! A to On učinil. V Micheášovi máme v kapitole 4 od verša 1 mocné poučenie: ***„Ale stane sa v posledných dňoch, že vrch domu Pánovho bude stáť pevne hore na vrchu vrchov a bude vyvýšený nad brehy, a pohrnú sa naň ľudia.“*** My všetci vieme, čo sa stane – všetky národy, ktoré ostanú po poslednom boji, prídu do Jeruzalema, budú sláviť slávnosť stánkov a vzdajú česť Bohu Pánu.

My to všetko skúmame: *„...v posledných dňoch...“* a Boh bdie nad Svojím Slovom a neoneskorí sa. Všetko príde v správny čas.

Aj poučenie, ktoré sme prijali, prišlo od Boha a zaviedlo nás späť k Bohu.

Predtým som nahliadol do Pavlových listov Timoteovi a je jednoducho pramocné, ako tento Boží muž pozdvihol jeden bod po druhom a ako mu bolo darované poučenie a zavedenie do spásneho Božieho plánu. A to nádherné je, že je to tak, ako bolo povedané Jánovi na ostrove Patmos: to, čo bolo zjavené jemu, je určené pre všetkých Božích služobníkov, aby sme to mohli dávať ďalej. To, čo bolo zjavené jednému mužovi Božiemu, bolo predsa zjavené pre všetkých, aby sme prežili zavedenie do celej rady nášho Boha.

V 2. Timoteovi 1:13 stojí napísané: *„Za vzor zdravých slov pevne drž tie, ktoré si počul odo mňa vo viere a láske, ktorá je zakorenená v Kristu Ježišovi.“* (podľa nem. prekladu) O to sa jedná! *„...ktorá je*

zakorenená v Kristu Ježišovi.“ On je ten výrastok Dávidov (Jeremiáš 23:5 a 33:15), všetko musí mať svoj pôvod v Ňom, všetko musí vychádzať z Neho. „...ktorá je zakorenená v Kristu Ježišovi.“ Preto kladieme dôraz na to, aby bolo zvestované len to, čo nám je v Slove Božom zanechané v mene Ježiša Krista.

A všetkým, ktorí si myslia, že sú vo zvesti, musí byť povedané, že si musia zistiť, ako často brat Branham povedal, že zvešť hodiny je: Späť k Slovu! Späť na počiatok! Späť k tomu, čo Boh konal v Cirkvi na počiatku a čo sa tam učilo! To ich však zrejme nezaujíma, a preto musíme povedať, tak ako už včera večer, že nie sú rôzne smery uprostred zvesti, sú len rôzne smery mimo zvesti, mimo Slova, mimo Cirkvi, mimo Nevesty. V Cirkvi, vo zvesti existuje len jeden smer. A tento jeden smer opísal i Pavol: „...pretože si si za svoj pokrm zvolil slová viery a zdravého učenia, ktoré si si učinil za olovnicu...“ (1. Timoteovi 4:6) Vzal si si za príklad, za olovnicu!

V 2. Timoteovi 2:15 je nám povedané toto: „*Usiluj sa, aby si seba predstavil dokázaného Bohu, robotníka, ktorému sa netreba hanbiť, ktorý **krojí Slovo pravdy, ako sa patrí.***“ My s tým nebudeme zahanbení. Hanbiť sa budú všetci, ktorí Slovo pravdy opustili. Tí budú zahanbení. Nie my, ktorí sme vzložili svoju dôveru na Boha.

A v tejto súvislosti mám otázku: Skúmate každý deň v Písme? Skúšate to, čo sa tu zvestuje? Prosím vás o to! Prosím vás o to! Všetko vezmite späť do Biblie. Tí v Skutkoch apoštolských v Berei verili tomu, čo apoštolovia zvestovali, ale každý deň bádali v Svätých Písmach, či je tomu tak. Čítate aj vy? Bádate v Starom a Novom zákone? Venujete sa každej téme? Ste o tom osobne presvedčení alebo musíte povedať: „To povedal brat Branham.“ Alebo: „To povedal brat Frank.“? Alebo môžete povedať: „To povedal Boh vo Svojom Slove.“? To povedal Boh vo Svojom Slove! „*Nebesía a zem pominú, ale Božie Slovo zostáva na všetky veky.*“

S rovnakou horlivosťou, o ktorej píše Pavol, sme my zvestovali Slovo pravdy a s Božou pomocou správne rozdeľovali.

A tu prichádzame priamo k 2. Timoteovi 3, kde je písané o tom, čo všetko sa bude diať na konci dní. 2. Timoteovi 3 od verša 1: „*Ale to vedz, že v posledných dňoch nastanú nebezpečné časy.*“ A potom je vypísané, akí ľudia budú: vysokomyseľní, milujúci peniaze, bez lásky a bez vernosti, zradní, ľahkovážni a márnomyseľní – všetko tu je verš

po verši vypísané a vo verši 5 stojí: „...ktorí majú tvárnosť pobožnosti, ktorí však jej moc zapreli. A tých sa stráň.“ Navonok môžu o tom hovoriť: „My sme vo zvesti! My veríme!“ Aké je vnútorné spojenie s Bohom skrze Slovo a Ducha v krvou vykúpenom zástupe? Ak tu je napísané: „...v posledných dňoch ... budú ľudia namyslení...“ Ale vďaka buď Bohu, existuje vyvolený zástup, ktorý sa sklonil pod mocnú ruku Božiu a bude sklonený až do konca. Len ak sa my skloníme pod mocnú ruku Božiu, tak prežijeme, že pravica Pánova je vyvýšená a že má víťazstvo! Bez ohľadu na okolnosti, čokoľvek príde, Ježiš, náš Pán, je Víťaz z Golgoty.

Nachádzame sa v období, keď sa pripomína Veľký piatok, Veľká noc, nanebovstúpenie Krista, Letnice – celé kresťanstvo slávi Veľký piatok, Veľkú noc, oslavuje nanebovstúpenie Krista a Letnice, ale kto prežil plnú spásu nášho Boha? Čo pre teba znamená Golgota? Ako hovorí Sväté Písmo: „*Boli sme v Kristu vyvolení a predurčení...*“ S Kristom sme boli ukrižovaní, s Ním sme zomreli, s Ním sme boli pochovaní a s Ním sme povstali k novému životu. Ako už v Adamovi bolo celé ľudské pokolenie, tak boli v Ježišovi Kristovi, Synovi Božom, všetky synovia a dcéry Božie, a preto smieme jednoducho Bohu ďakovať za ustanovenie do synovstva, ktoré sme z milosti dostali. Hrob je prázdny, kríž je prázdny, Pán vstal, On žije a to sme smeli vždy stále znovu prežiť, že sa nám zjavoval.

V úvodnom Slove sme predsa počuli, že žena, ktorá nepatrila k izraelskému národu, prišla k Pánu a chcela, aby ju uzdravil. Vtedy ešte nebol úplne ten čas. Pán práve povedal, ako čítame v kapitole 10: „*Na cestu pohanov neodídite ... idte k strateným ovciam domu Izraelovho.*“ Misijný príkaz prišiel až v kapitole 28: „*Choďte do celého sveta...*“ Ale táto žena poznala, kto On je a povedala: „...*aj šteňatá jedia...*“ – pohania boli označení ako psi, ktorí sú vonku –, ale ona povedala: *aj my jeme „...z odrobiniek, ktoré padajú zo stola ich pánov.“*

Bratia a sestry, ako by to malo byť teraz s nami! S nami, ktorí sme získali plný prístup a plné Božie právo, tak ako je napísané, že Božia spása bude zjavená až do končín zeme a všetky národy to uvidia. A ja pridávam: Nielen uvidia, ale z milosti smú osobne prežiť.

Pavol aj tu písal o tom, čo sa bude diať v posledných dňoch, v konečnom čase až k tomu, že tak ako vtedy povstali Janes a Jambres, zaujali svoj postoj proti prorokovi a medzi ľud zanesli

poblúdenie a zmätok. Ale potom ich viac nebolo, zem sa otvorila a všetkých vzala so sebou.

Všetko je opísané v 3. kapitole 2. listu Timoteovi a potom vo verši 10 prichádza napomenutie: „*Ale ty si nasledoval moje učenie, môj spôsob života, úmysel, moju vieru, zhovievavosť, lásku, trpezlivosť...*“ Kto chce, môže si prečítať, skrže čo všetko musel Pavol prejsť... Cesta Pánova bola spojená s mnohou potupou a nedocenením. Cesta prorokov nebola pochopená. Pán povedal: „*Kde bol nejaký prorok, ktorého by ste neprenasledovali, kde nejaký Bohom poslaný muž, ktorého by ste nekameňovali?*“ A potom zdobili ich hroby.

Bratia a sestry, milosť, ktorú Boh daroval nám, spočíva v tom, že my nezdobíme hroby, ani nie hrob posledného proroka. Koľkí z celého sveta prichádzajú, aby videli hrob proroka s peknou pyramídou a orlom navrchu. Všetci tam prichádzajú. Ja na to ani nemyslím, vôbec na to nemyslím. V hrobe predsa žiadny človek neleží. Boh predsa berie Svojich služobníkov a prorokov a Svoj ľud do slávy. A my nečiníme modloslužbu, ale bohoslužbu, ktorú nám Pán z milosti daroval. A ako je tu napísané ďalej: „*Ale ty si nasledoval moje učenie, môj spôsob života, úmysel, moju vieru, zhovievavosť, lásku, trpezlivosť...*“ Všetko si vzal za príklad.

A teraz príde to miesto Písma, o ktorom všetci viete, že mi bolo priamo prikázané čítať a ja som ho čítal. V 2. Timoteovi 4. dal Pavol, muž Boží, apoštol (poslaný), svojmu spolupracovníkovi na cestu to, o čo sa jedná, na čo mal dbať a potom vo verši 2 stojí: „*Káž Slovo, pristupuj v pravý i nepravý čas, karhaj, tresci, napomínaj s celou zhovievavosťou a s učením.*“

Čo sme počas všetkých tých rokov konali my? Podávali sme vo všetkej trpezlivosti s Božou pomocou ďalej úplné poučenie.

Pýtam sa ešte raz: **Bolo to tebe zjavené? Nesieš to vo svojom srdci? Si v najhlbšom vnútri presvedčený, že sa v našom čase naplnilo Slovo a Boh poslal proroka**, pretože „*Lebo Pán Hospodin nečiní ničoho, krome keď zjavil Svoju tajnú radu Svojim služobníkom prorokom.*“ A ak sa teraz jedná o ten najvyšší cieľ, totiž o to mať účasť na vytrhnutí, mal by nás Boh ponechať vo všetkom ľudskom? Alebo bolo naplnenie zaslúbenia Božou nevyhnutnosťou? Totiž nečiniť nič predtým, ako Boh zjaví Svoje tajomstvo – a tentokrát tajomstvo s Cirkvou, tajomstvo s Nevestou, Svojmu služobníkovi a prorokovi, aby sme to mohli dávať ďalej.

A tu je tajomstvo: Tak iste, ako bola Eva vzatá z Adama a bola kosť z jeho kostí a telo z jeho tela, tak iste je Nevesta vyňatá zo Ženícha – keď meč nášmu Pánu prenikol do tela a tiekla krv – tak iste bola Nevesta vyňatá zo Ženícha – Slovo z Jeho Slova, Duch z Jeho Ducha – všetko Božieho pôvodu! My sme Božieho pôvodu a preto Boh nedopúšťa, aby do Cirkvi, do Nevesty vošlo nejaké cudzie učenie. Verím na 100 % tomu, čo stojí v Zjavení 19, 21 alebo 22: „*A Jeho Nevesta sa pripravila. A dalo sa jej, aby sa obliekla do čistého a nádherného kmentu, lebo tým kmentom sú skutky spravodlivosti svätých.*“ A to nie je samospravodlivosť, ale spravodlivosť svätých, ktorú sme dostali skrze Ježiša Krista, nášho Pána.

Takže: „*Ten, kto sa narodil z Boha, počúva slová Božie.*“ (ev. Jána 8:47) Aj to bolo z listu Jána zdôraznené, a preto musíme z celého srdca, z hlbokého presvedčenia povedať, že predtým ako nastane tá najväčšia a najdôležitejšia udalosť spásnych dejín, predtým ako môže nastať návrat Ježiša Krista, poslal Boh Svojho služobníka a proroka a Svoju zvesť, aby nás priviedol späť ku počiatku. Náš Pán a Spasiteľ je predsa Alfa a Omega, Prvý a Posledný.

Preto môžete porozumieť, že ak bratia zvestujú, že Pán už prišiel, že vytrhnutie už nastalo, že už sme v tisícročnom kráľovstve, tak musím jednoducho povedať: „Môj Bože, ako je to možné?!“ Sväté Písmo predsa úplne presne hovorí, čo sa stane, keď sa náš Pán vráti: On sa vráti ako ten istý, ktorý na nebesia vstúpil. A On predsa nevystúpil na nebesia ako učenie, On vstúpil na nebesia osobne a osobne sa vráti a osobne vezme Nevestu so Sebou na svadobnú hostinu. To bude predsa tá najväčšia realita, korunovanie diela spásy sa uskutoční pri návrate Ježiša Krista a my budeme naveky u Pána!

Teraz je On s nami, teraz je On prítomný. Som presvedčený, že s nami aj dnes hovorí a ukazuje nám rozdiel medzi tým, kto Bohu slúži a kto Bohu neverí, kto Bohu verí a kto Bohu neverí, kto v Slove zostáva a kto v Slove nezostáva. Boh nám ukazuje tento rozdiel a napĺňa nás vďačnosťou, že skutočne zostávame v Slove a tak i vo vôli Božej.

Takže tu stojí varovanie a dokonca slová: „*Zaprisahávam ťa pred Bohom a pred tvárou Pána Ježiša Krista...*“ (2. Timoteovi 4:1 podľa nem. prekladu) Tu nejde len o nejaký návrh, ale je to skutočne vyslovené so zdôraznením, že by mal tento Boží muž zvestovať Slovo

bez ohľadu na to, aký čas alebo čokoľvek iné príde, pretože príde čas, keď budú ľudia chcieť počúvať to, po čom im svrbia uši.

My chceme počuť to, čo Duch hovorí zborom! Nie všetky tie bláznivé učenia. Musím to povedať ešte raz: v Cirkvi Ježiša Krista je len jeden smer viery: jeden Pán, jedna viera, jeden krst, všetko ostatné je mimo veci.

V poslednom kázaní, ktoré som počul, brat Branham vážne oslovil ženy (nie sestry) – sestry sa skláňajú pod každé Slovo, bratia sa skláňajú pod každé Slovo, ale muži a ženy, ktorí ešte nie sú bratmi a sestrami, sa nedokážu skloniť pod Božie Slovo. Len ten, kto skutočne našiel pred Bohom milosť, bude môcť skutočne rešpektovať to, čo je napísané v 1. Korinťanom 7 a 11 – Boh, Kristus, muž, žena – to všetci ostatní nemôžu rešpektovať, ale my to môžeme bez najmenšieho vnútorného odporu.

A potom vyšiel z úst brata Branhama výrok: „Ženo, ak si striháš svoje vlasy na krátko, tak si nenárokuj, že si kresťanka, pretože ňou nie si.“ A tu skutočne vidíme, ako k viere pridal poslušnosť. Nielen povedať, že verím, a potom pokračovať ďalej ako dovtedy. Nie, viera a poslušnosť patria jednoducho dohromady.

Vy viete, že to z mojej strany nie je žiadny rozsudok, ale ako mnoho sa toho dnes deje v letničnom hnutí, akú účasť majú ženy na všetkých televíznych vysielaniach, ako vystupujú a robia si posmech zo všetkých mužov a všetci nadšene jasajú a každý môže konať čo len chce.

Vďaka buď živému Bohu, že v tomto čase masového zvodu poslal proroka, aby nás priviedol späť ku Slovu, ku poslušnosti a ku pravej viere.

Preto je napísané: „...aby ste zápasili za vieru, raz ta danú svätým.“ (Júdu 1:3)

Tu, priamo v liste Titovi, v prvých 3 veršoch Pavol ešte raz pozdvihol, o čo sa pri zvestovaní skutočne jedná, čo má vo vyvolených vykonať. Všetci ostatní kráčajú ďalej po vlastných cestách. Titovi 1:1: „*Pavel, sluha Boží a apoštol Ježiša Krista pre vieru vyvolených Božích a pre známosť pravdy, ktorá sa preukazuje v pobožnom putovaní...*“ (podľa nem. prekladu) Niekoľkými slovami je tu povedané všetko. Vyvolenie, poznanie pravdy a vôle Božej – všetko je tu zhrnuté.

A vo verši 2: „...na nádeji večného života, ktorý zaslúbil neklamný Boh pred večnými časami...“ Áno, od večnosti zaslúbil, Svoju spásnu radu učinil a nás do tejto Božej spásnej rady začlenil. Bratia a sestry, to nielen hovoríme, to tak je! Tak to je! Boh nás v tomto čase začlenil do Svojej vôle, do Svojej spásnej rady a do Svojho Slova a my viac nemôžeme kráčať po vlastných cestách, ale len nasledovať Pánu na Jeho cestách až kým neprídeme od viery k realite. Všetci ostatní môžu ísť po svojich vlastných cestách, ale tak ako povedal vtedy Jozue: „...ja a môj dom budeme slúžiť Pánovi.“ To je naše rozhodnutie! Nech všetci ostatní idú po vlastných cestách.

Vo verši 3 stojí nádherný výrok v súvislosti s Božím plánom, ktorý učinil a zaslúbil pred večnými časami, ale: „...zjavil vo Svojich vlastných časoch Svoje Slovo kázňou, ktorou som ja poverený podľa nariadenia nášho Spasiteľa Boha...“ Aj toto, bratia a sestry, sa stalo pravdou. My nemáme žiadny vlastný program. Boh to tak viedol, že sme poznali Jeho vôľu a Jeho Slovo pre tento čas a že skutočne v priamom Božom poverení dávame ďalej to, čo nám On zveril. A ako sme už predtým povedali: nie nejaký nový smer viery, ale Slovo Pánovo, ktoré zostáva naveky – tomu veríme z celého srdca. A ako tu stojí napísané, že On ho: „...zjavil vo Svojich vlastných časoch...“ a my ho z milosti v Božom poverení môžeme podávať ďalej.

Už len miesta z listu Židom a z listu Petra.

Bratia a sestry, hovorím vám, som premožený, keď čítam Sväté Písmo. Čítam ho už dlhý čas, ale je mi stále nové. Všetko nás oslovuje. Kdekoľvek v Biblii čítame, sme oslovení.

V liste Židom 12 máme výzvu, ktorú nám tam Pán zanechal. Najprv je vo verši 12 povedané: „*Preto posilnite zoslabené ruky a trasúce sa kolená vzpriamte a vytvorte pre svoje nohy priamu cestu, aby to, čo je kulhavé, nevybočilo zo správnej cesty úplne, ale radšej bolo uzdravené.*“ (podľa nem. prekladu) Tu je jednoducho vyslovená výzva a Boh nech nám všetkým pomôže, aby bol toto Bohom určený deň pre všetkých, ktorí ešte majú námahu po tejto rovnej ceste kráčať, aby nás raz a navždy pred Jeho tvárou presvedčil, že toto je tá cesta spásy, ktorú Boh teraz ukázal Svojej Cirkvi a po ktorej ju vedie.

V epištole Židom 12 je od verša 22 vyvolanej Cirkvi adresované: „*Ale ste pristúpili k vrchu Sionu a k mestu živého Boha, k nebeskému Jeruzalemu a k myriadám anjelov, k slávnostnému zhromaždeniu...*“ My nejdeme do starého Jeruzalema. My sme určení pre nový

Jeruzalem! Keď bolo Jánovi povedané: „*Pod, ukážem ti Nevestu, manželku Baránkovu*“, tak videl „...*mesto, nový Jeruzalem, zostupujúce od Boha z neba, prihotovené ako nevestu, ozdobenú jej mužovi.*“ (Zjavenie 21:9 a 2)

Ďalej stojí vo verši 23: „...*a k zboru prvorodených, ktorí sú zapísaní v nebesiach, a k Bohu Sudcovi všetkých a k duchom spravodlivých zdokonalených a k Prostredníkovi Novej zmluvy Ježišovi a ku kropeniu krvi, ktorá hovorí lepšie než Ábelova.*“ Na to hovoríme Amen! Na to hovoríme: Halelujah!

Ale priamo potom príde napomenutie. Prvá veta verša 25: „*Hľadte, aby ste neodbili toho, ktorý hovorí!*“ Bratia a sestry, dbať toho, čo nám chce Boh v tomto čase skrze Svoje Slovo povedať, súvisí s tým, či sme určení k tomu zástupu prvorodených, k tým, ktorí sú zapísaní v nebesiach, k tým, ktorí sú určení pre nový Jeruzalem. Ak tým sme, tak z celého srdca a z celej duše každé Slovo prijmemo a uchopíme, dostaneme ho zjavené skrze Svätého Ducha.

Z listu Židom 13. kapitoly ešte verše 8–9. Verš 8 je nám všetkým dobre známy: „*Ježiš Kristus ten istý včera i dnes i naveky.*“ Priamo potom stojí napomenutie: „*Rôznymi a cudzími učeniami sa nenechajte strhnúť.*“ (podľa nem. prekladu) **Cudzie učenie vytrhuje von z Cirkvi. Každé pravé učenie nás zjednocuje pod Ježišom Kristom – Hlavou. Všetky cudzie učenia prinášajú deľbu a trhajú. Vďaka buď Pánu, ktorý bdie nad Svojou Cirkvou, ktorá je Jeho telom, plnosť Toho, ktorý naplňa všetko vo všetkom! Teraz prichádzame skutočne k vrcholu aj v Cirkvi živého Boha.**

Už len tieto vzácne miesta Písma z 1. listu Petra 1. Všetko sú to známe miesta, ktoré nás nanovo oslovujú, opäť sa nám stávajú veľkými a my si vždy kladieme otázku, či sú pri nás, v nás a skrze nás skutočnosťou. 1. list Petra 1:22–23: „*A tak očistiť svoje duše poslušnosťou pravdy skrze Ducha cieľom nepokryteckého milovania bratstva vrúcne milujte jedni druhých z čistého srdca...*“ **Slobodní od každého klamu a pokrytectva, jednoducho z úprimného srdca nazívať s Bohom jeden s druhým. Vezmime si predsa tieto slová k srdcu, bratia a sestry! Nech si každý povie: „Žeby som mal moju dušu posvätenú k nepokryteckej bratskej láske pre pravdu!“ „Posväť ich vo Svojej pravde. Tvoje Slovo je pravda.“**

Bratia a sestry, musí byť možné nájsť v nás Božie pôsobenie! Pán predsa nielen vyslovil Slová – On ešte stále stojí za Svojím Slovom a vykonáva, k čomu ho poslal.

Čítajme to ešte raz a prosím, súhlaste s tým, prisvedčte a podriadte sa, aby to nebolo v množnom čísle, ale aby to mohol každý povedať sám za seba v jednotnom čísle: „Pretože som svoju dušu očistil poslušnosťou pravdy k nepokrytekej bratskej láske, tak zo srdca milujem blížneho!“ Aby sme sa do toho začlenili, aby sme vedeli, že sme sa v tom našli a mohli povedať: „To sa so mnou stalo! To Boh so mnou učinil!“

Vo verši 23 stojí: „...znova splodení súc nie z porušiteľného semena...“ Vsuňte do toho: JA, ja predsa nie som znovuzrodený z porušiteľného semena, ale z neporušiteľného, totiž skrze živé, naveky ostávajúce Slovo Božie!

Dnes sme všetci osobne oslovení. Dnes sa jedná o jednotné číslo. Že **ja**, že **ja** – dnes sme osobne začlenení do spásneho plánu nášho Boha. Dnes môžeme všetci s Pavlom povedať: „Som s Pavlom ukrižovaný“. Nepovedal som MY, ale JA – osobne. Ja som to prežil, tak to on dosvedčil: „*Ja som ukrižovaný s Kristom.*“

Bratia a sestry, dnes nás Pán milostivo a v láske úplne osobne oslovuje. Dnes vy na tomto mieste a všetci na celej zemi môžete povedať: „My, ktorí sme našli u Boha milosť, my, ktorí sme Božiu zvesť a poslanie prijali a uchopili, ktorí vo viere prijímame, že Boh na zemi nekoná nič, jedine že by zjavil Svoje tajomstvo Svojmu služobníkovi a prorokovi.“ Žeby sme každé Slovo skutočne osobne prijali, osobne verili a tak dostali osobné spojenie s Bohom. Preto môžeme všetci úprimne a otvorene povedať: „Ja som svoju dušu očistil v poslušnosti k pravde k nepokrytekej bratskej láske.“ A Pán hovorí: „*Vý ste už čistí pre Slovo, ktoré som vám hovoril.*“ (ev. Jána 15:3) A potom znovuzrodení z Božieho semena. Halelujah! Češť buď živému Bohu!

V ev. Matúša 13 rozsieval náš Pán Božie semeno a toto Božie semeno vzišlo a to sú deti kráľovstva Božieho. Semeno v tebe a vo mne vzišlo. Bolo siate Slovo a nie výklad. Bolo siate Slovo a tam, kde je rozsievané Slovo ako Božie semeno, tam nastáva znovuzrodenie, pretože my sme z milosti semeno Božie. My sme znovuzrodení z milosti. „...znova splodení súc nie z porušiteľného semena, ale z neporušiteľného živým slovom Boha a zostávajúcim na veky...“

Chválen a veleben buď náš Pán. Krv Novej zmluvy, Slovo Novej zmluvy a Svätý Duch nás vedú do všetkého. Pri vytrhnutí zažijeme triumf a víťazné ťaženie. Pán príde s bojovým pokrikom, víťazným výkrikom, s trúbou Božou a hlasom archanjela a mŕtvi v Kristu vstanú najprv a my všetci, ktorí veríme a budeme ponechaní, budeme premenení a budeme spoločne vzatí.

Na záver hlavné myšlienky: Boh nám poslal Svoje Slovo v našom čase s tým najvyšším účelom, ktorý v spásnych dejinách existuje. Boh nám poslal zvesť hodiny so všetkými Božími zaslúbeniami a so všetkým, čo patrí k spásnemu plánu Božiemu. Máme tú pramocnú najväčšiu prednosť akú kedy ľudia mali, a to teraz počuť, čo Boh skrze Slovo Cirkvi hovorí. Veríme tomu, uchopíme to a dostaneme to od Boha zjavené a necháme sa vo viere a poslušnosti začleniť do tejto Božej spásnej rady. Za to sme Bohu zo srdca vďační. Nech všetky končiny zeme poznajú, že toto je čas a hodina, na ktorej príchod čakali mnohí proroci a apoštoli. Prišiel čas, priblížila sa hodina a Pán dokonáva Svoje dielo spásy s nami všetkými po celom svete.

Nech sú všetci vo všetkých končinách zeme požehnaní požehnaním všemohúceho Boha.

Kto teraz verí tomu, čo a ako Písmo hovorí, bude mať účasť na dokonaní a prvom vzkriesení a vytrhnutí. Boh dal zaslúbenia a tie naplní. *„Idem, aby som vám pripravil miesta a vrátim sa, aby som vás vzal k Sebe.“*

Maranatha, Pán príde. Chválený a velebený buď náš Pán. On je Víťaz z Golgoty! Očakávame Jeho návrat, ktorý je veľmi blízko.

Jemu buď česť na všetky veky. Halelujah. Amen.

Povstaňme a spoločne ďakujme.

Dnes prosíme brata Ericha Schmidta, aby bola zaspievaná pieseň v angličtine.

Nech Boh požehná všetkých vo všetkých jazykoch, že počúvate priamo prekladané kázanie kázané v nemčine. Aj za to sme Bohu vďační.

Aký priateľ je náš Ježiš...

Láska Božia...

Tak to bude a my všetci budeme spievať novú pieseň. Zjavenie 15. Starozákonní svätí budú spievať pieseň Mojžiša, služobníka Božieho, a my, ako zástup premožiteľov, budeme pri krištáľovom mori spoločne spievať pieseň Baránka. Halelujah.

Prijali a uchopili ste Božie Slovo osobne? Tak sa uskutoční.

Naším bratom, ktorých sme dnes nezavolali dopredu, dávame zo srdca pozdravy na cestu. Boh Pán vás požehnaj. Či už v Gome, Kinshase, Lubumbashi, v celej krajine, na celom kontinente. Boh našich bratov na africkom kontinente mimoriadne požehnal. Tam sú zbory s až 4 000 bratmi a sestrami. Boh daroval mimoriadnu milosť a bol potrebný len jeden výrok brata Branhama, ktorý povedal, keď bol v roku 1955 v Zürichu, že mu Boh ukázal nemeckého orla, ktorý letí skrze Afriku. A títo bratia tomu veria a od prvého dňa, od prvého zhromaždenia prijímali a uchopili a Boh nad každú mieru požehnal. Náš Pán to predsa povedal: „Ak niekoho posielam a vy ho prijímate, tak Mňa prijímate.“ Sme veľmi, veľmi vďační. Boh vám všetkým požehnaj a vezmite všetkým pozdravy.

Už na začiatku sme povedali, že ak Boh chce (to musíme vždy k tomu povedať), tak sú na tento mesiac plánované zhromaždenia v Bruseli, Paríži, Prahe a v troch mestách Turecka. Nech Pán skutočne daruje milosť, žeby skutočne všetci, ktorí sú k tomu určení, počuli, vyšli von a boli požehnaní. Všetko odovzdáme Pánu a On všetko dobre učiní.

Pretože budeme i v Prahe, chcel by som dnes poprosiť brata Kukačku, aby prišiel dopredu a v modlitbe priniesol Pánu všetko, čo má na srdci a my sa k nemu môžeme pripojiť. Dnes poprosíme aj brata Taty, aby tiež s nami ďakoval. Poď brat Kukačka. Máme niekoho, kto ho môže slovo po slove preložiť, aby všetci porozumeli, čo zo srdca hovoríš?

(Modlitby bratov neboli preložené.)

Bratia a sestry, dnes dopoludnia sme oznámili krst a ak Boh chce, budeme i nabudúce spolu. Všetci, ktorí bývajú v nejakej krajine, sa môžu nechať tam pokrstiť. Len ten, kto nemá žiadny domáci zbor, by sa mal nechať pokrstiť tu. Ak Boh chce, tak to nabudúce napriek tomu učiníme. Je niekto, kto by sa chcel nechať pokrstiť? Jedna ruka. Žiadny problém, to Pán už započítava, ako by sa to stalo.

Povedzme to ešte raz: Boh hovoril skrze Svoje Slovo k nám, ku mne a ku nám všetkým a my zachováme všetky Slová v našich srdciach

a budeme veriť, že ich nám Boh daroval, aby sa v našom živote uskutočnili. Nášmu Bohu buď česť teraz a na všetky veky.

Pamätajte na modlitbách mimoriadnym spôsobom aj na mňa. Ak Boh chce, uvidíme sa tu opäť na začiatku budúceho mesiaca.

Buďte požehnaní požehnaním všemohúceho Boha v Ježišovom svätom mene.

Predtým ako budeme spievať *Ty si hoden*, dovoľte ešte jednu poznámku: Po otvorení siedmich pečatí som do knihy o 22 kapitolách Zjavenia skutočne všetko do radu napísal a zhrnul. Kto túto knihu číta, je presne informovaný o naplnení pečatí, o tom, čo Boh rozhodol vo Svojom spásnom pláne. Všetci ju môžete osobne čítať. Boh myslel na všetko a skutočne v našom čase učinil veľké veci. Aj knihu so siedmimi pečatami otvoril a nám daroval milosť nahliadnúť do nej a jej zjavenie prijať a uchopiť.

Zaspievajme *Ty si hoden*.

Ty si hoden, Ty si hoden, Pane,

prijať chválu, česť a slávu,

klaňať sa Ti večne.

Ty si hoden, Pane.

Glory, glory, halelujah

Glory, glory, halelujah

Glory, glory, halelujah

Božia pravda kráča vpred.

Ona kráča vpred! Amen.